

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶךְ וְרַק לְשֵׁם שְׁמַיִם.

לְמִיפְרָק קוּב"ה וּשְׂכִינִיתִיה וַיִּשְׁרָאֵל מְגוֹ גְלוּתָא. עֵינִי בַּהֲרָה
הַקְדוּשָׁה כִּי תַצֵּא דָף רַפ"א. בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְשׁוֹן תַּמְלִית רַבִּי חַיִּים
וַיִּטַּל. לְתַקּוֹן הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה, וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם.
לְשׁוֹן הַרְמָח"ל. וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְהַבְרָא יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה.
לְשׁוֹן הַיְסוּד וְשׁוֹרֵשׁ הָעֲבוּדָה.

מזמור לאסף לשולחן השבת

פרשיות בהר בחקתי התשפ"ה עלון 76

ע"פ הרמב"ן: "וְכַאֲשֶׁר תִּקּוּם מִן הַסֶּפֶר תַּחֲפֹשׂ בְּאֶשֶׁר לְמַדַּת אִם יֵשׁ בּוֹ
דָּבָר אֲשֶׁר תּוּכַל לְקַיְּמוֹ" וְכֵן מִשְׁמַע בַּהֲרָה הַקְדוּשָׁה וַיִּקְרָא דָף נג: ד"ה ר"י
נִכְתָּב עַל יְדֵי קְבוּצַת אַבְרָחָם מִירוּשָׁלַיִם. נִשְׁמַח לִקְבֹּל הָאֲרוּת.

לסעודה הראשונה:

כַּאֲשֶׁר הָאָדָם מֵתַעֲסֵק בְּצִרְכֵי הַגּוֹף כְּגוֹן אֲכִילָה שְׂתִיָּה וְשִׁינָה,
לֹא יֵהָא כּוּוֹנָתוֹ בְּשִׁבִּיל טוֹבָתוֹ אֲלֵא יִכּוּוֹן לְשֵׁם שְׁמַיִם

פֶּרֶק כָּה פְסוּק ב: וְשִׁבְתָּה הָאֶרֶץ שְׁבֶתָה לְהַשֵּׁם. פֶּרֶש"י לְשֵׁם
הַשֵּׁם, כֵּשֶׁם שֶׁנֶּאֱמַר בְּשֶׁבֶת בְּרֵאשִׁית. וְהוֹסִיף הַשֹּׁפֶת חֲכָמִים:
וְלֹא יֵהָא כּוּוֹנָתוֹ בְּשִׁבִּיל טוֹבָתוֹ. עכ"ל. כְּלוּמָר
שְׁכַאֲשֶׁר לֹא עוֹבְדִים בְּשֶׁדָּה לְמִשְׁךְ שָׁנָה זֶה טוֹב לְבַעַל הַשֶּׁדָּה,
(שֶׁהָאָדָמָה נָחָה וּמִקְבֵּלָתָה כַּח חֹדֶשׁ) וְלִכְּן הַתּוֹרָה מִצְוָה שְׁצִרִיךְ
לְשִׁבּוֹת בְּשֶׁנֶּת הַשְּׁמַיִטָּה עִם כּוּוֹנָה לְשֵׁם הַשֵּׁם וְלֹא יִכּוּוֹן
לְטוֹבַת עֲצָמוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְשֹׁכֵר גָּדוֹל יוֹתֵר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּאֵן לְמַדְנֵי שְׁכַאֲשֶׁר הָאָדָם מֵתַעֲסֵק בְּצִרְכֵי
הַגּוֹף כְּגוֹן אֲכִילָה שְׂתִיָּה וְשִׁינָה וְכִיּוּצָא בִּזְהָ, לֹא יֵהָא כּוּוֹנָתוֹ
בְּשִׁבִּיל טוֹבָתוֹ, אֲלֵא יִכּוּוֹן לְשֵׁם שְׁמַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמַב"ם
(הַלְכוֹת דְּעוֹת פֶּרֶק ג' הַלְכָה ג') וַאֲפִלּוּ בְּשִׁעָה שֶׁהוּא יִשְׁן, אִם יִשְׁן
לְדַעַת כְּדֵי שְׁתִּנּוּת דְּעִתּוֹ עֲלֵיו וְיִנּוּחַ גּוּפּוֹ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִחַלֶּה, וְלֹא יוּכַל
לְעַבֵּד אֶת ה' וְהוּא חוֹלָה, בְּמִצְוַת שְׁנָה שְׁלֹו עֲבוּדָה לְמָקוֹם בְּרוּךְ
הוּא. וְעַל עֲנָן זֶה צִוּוּ חֲכָמִים וַאֲמָרוּ (מִשְׁנָה אָבוֹת ב' יב) 'וְכָל
מַעֲשֵׂיךְ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם'. וְהוּא שְׁאֵמֵר שְׁלֵמָה בְּחֻמְתּוֹ (מִשְׁלִי ג'
ו) 'בְּכָל דְּרָכֶיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִיָּשֶׁר אֶרְחֶיךָ'.

וְזֶה לְשׁוֹן הַט"ז (אֲבָן הָעֶזֶר סִימָן כָּה סק"א) מִי שֶׁאוּכַל וְשׁוֹתָה
וּמַעֲדָן נִפְשׁוֹ כְּדֵי שִׁיחִיהָ בְּרִיא וְחֹזֵק לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יֵשׁ
לוֹ שֹׁכֵר כְּמוֹ שֶׁמֵּתַעֲנָה, וְדוֹבְרִים אֵלּוֹ אֲסֻמְכָתִים אִקְרָא (תַּהֲלִים
קכז ב) שְׁנָא לְכֶם מִשְׁכִּימֵי קוּם מֵאֲחֵרֵי שְׁבֶתָה אֲכָלִי לְחֶם
הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׁנָא. דְּהֵינּוּ שֵׁשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
מִנְּדִין שִׁינָה מַעֲיִנִיהֶם וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה, וְיֵשׁ תַּלְמִידֵי
חֲכָמִים שִׁישְׁנִים הַרְבֵּה, כְּדֵי שִׁיחִיהָ לָהֶם כַּח חֹזֵק וְזִרְיוֹת לֵב
לְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וּבִאֲמַת יוּכְלוּ לְלַמּוֹד בְּשִׁעָה אַחַת מִה שֶׁזֶּה
מִצְטַעֵר וְעוֹסֵק בְּשִׁתֵּי שְׁעוֹת, וּבִדְאֵי שִׁנִּיהֶם יֵשׁ לָהֶם שֹׁכֵר
בְּשׁוּוֹה, עַל כֵּן אִמְרָ שׁוֹא לְכֶם דְּהֵינּוּ בַּחֲנִינִם לְכֶם שֶׁאַתֶּם
מִצְטַעֵרִים וּמִשְׁכִּימִים בְּבוֹקֵר, וּמֵאַחֲרֵי שְׁבֶתָה בְּלִילָה וּמִמַּעֲטִים
שֶׁנִּתְכַּסְּתֶּם, זֶה בַּחֲנִינִם, כִּי כֵן יִתֵּן הַשֵּׁם לִידִידוֹ שָׁנָה, דְּהֵינּוּ מִי
שִׁישֵׁן הַרְבֵּה כְּדֵי שִׁיחֹזֵק מוֹחוֹ בַּתּוֹרָה נוֹתֵן לוֹ הַקְּב"ה חֲלָקוֹ
בַּתּוֹרָה כְּמוֹ אוֹתוֹ שֶׁמִּמַּעַט בְּשִׁינָה וּמַצַּעֵר עֲצָמוֹ, כִּי הֵכֵל הוֹלֵךְ
אַחֵר הַמַּחֲשָׁבָה. עכ"ל. וְכָתַב הַרְד"ק בִּיהוֹשֻׁעַ (פֶּרֶק א' פְּסוּק א'
ד"ה עֲבַד הַשֵּׁם) שְׁמִי שְׁנוּהַג כֵּן נִקְרָא עֲבַד הַשֵּׁם.

עַל כֵּן מִן הָרָאוּי שְׁקוּדָם אֲכִילָתוֹ וְשִׁינָתוֹ וְכו', יֵאֱמָר בְּפִיו הַרִינִי
אוּכַל / יֵשֶׁן לְשֵׁם שְׁמַיִם, כְּדֵי שְׁגוּפִי יִהְיֶה בְּרִיא וְחֹזֵק לְעֲבוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. (וְכַעֲיֵן זֶה כָּתַב הַמַּשְׁנָה בְּרוּרָה בְּסִימָן רל"א סק"ה)

לסעודה השנייה:

וְאִי"ת שְׁמָא אֵין פִּיּו וְלִיבּוֹ שׁוּיָן, וּבְלִיבּוֹ מִתְכוּוֹן לְהִנָּתֵת עֲצָמוֹ,
וְהָרִי הַתּוֹרָה אִמְרָה מִדְּבַר שְׁקֵר תִּרְחַק, (שְׁמוֹת כג ז) בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ יִי"ל שֶׁאוּמֵר שֶׁמִּבְטֵל אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַזֵּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב
הַבֵּן אִישׁ חִי בַּהֲקַדְמָה לְסִפְרוֹ: "וּמַעֲתָה הֵנִי מַגְלָה דְּעִתִּי וּרְצוֹנִי
בְּכָל לִיבִי וּבְכָל נַפְשִׁי שֶׁכֵּל כּוּוֹנָתִי בַּחֲבִיבּוֹר הַזֶּה וְכו', הֵכֵל הוּא לְשֵׁם

יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינָתָא וְכו', וְכָל מַחֲשָׁבָה וְהִרְהוּרָה
וְדִיבּוּר שֶׁהֵם אֵינֶם כְּרֻצָּנוֹ יִתְבָּרַךְ הֵנָּה הֵם בְּטָלִים וּמִבְטָלִים
בְּאוּפֵן שֶׁכֵּל רְצוֹנִי וְכו' וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ דּוּקָא בְּלִי
שׁוּם פְּנִיָּה זֶרָה". (וְכֵן מִשְׁמַע דַּעַת הַגָּאוֹן הַמְּקוּבֵּל רַבִּי יְהוּדָה
פְּתִיָּה בְּסִפְרוֹ מִתּוֹק לְנַפְשׁ עַל הַזֶּהָר סְבָא דְּמִשְׁפָּטִים עֲמוּד קו'. וְכֵן
נוֹסַח הַסִּפְרָדִים בַּהֲתַר קַלְלוֹת שֶׁאַחֲרֵי הַתַּרְתָּ נִדְרִים לְבַטֵּל
בְּדִיבּוּר אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַרְעוּת. וְכֵן כָּתַב הָאָדָמו"ר רַבִּי אֶהֱרֹן
רֶאֱטָה בְּסִפְרוֹ שׁוֹלְחָן הַטְּהוֹר עֲמוּד רס"א: הֵנִי מִבְטֵל כָּל וְכו')

וְכִנְרָאָה שְׁדַּבְרִיהֶם הַקְדוּשִׁים מִבּוֹסְסִים עַל הַכֹּלֵל אֲתִי דִיבּוּר
וּמִבְטֵל מַחֲשָׁבָה, (כֵּן מִשְׁמַע מִדְּבַרֵי הַצִּל"ח בְּפִסְחִים דף ו: סוף
דִּיבּוּר הַמִּתְחִיל וְנִרְאָה לְתַרְץ קוּשִׁית הַב"ח, שֶׁאֲתִי דִיבּוּר וּמִבְטֵל
מַחֲשָׁבָה) כְּלוּמָר שֶׁהִדְבּוּר שֶׁאוּמֵר שֶׁמִּבְטֵל אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת
שֶׁאֵינֶם כְּרֻצָּנוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מִבְטֵל אֶת כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת. (וְהַפֶּלֶא
יוֹעֵץ בַּעֲרֵךְ שִׁיר כָּתַב עֲצָה אַחֲרַת אֵיךְ יִזְכֶּה לְכוּוֹן לְשֵׁם שְׁמַיִם)

וְתַפְּלִל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְקַיָּים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנֵי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל
לְרַךְ תַּחֲנוּנִים, כְּרַשׁ הַמְּבַקֵּשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִיחָת, וְשֶׁלֹּא תִרְאֶה לְקַיּוֹ כְּמִשְׁא,ּ
וּבְכָלֵל וְשֶׁבֶר וְנִדְבָה:

רְבוּנוֹ שְׁלֵל עוֹלָם, כַּאֲשֶׁר אֲנִי מֵתַעֲסֵק בְּצִרְכֵי הַגּוֹף כְּגוֹן אֲכִילָה,
שְׂתִיָּה, וְשִׁינָה, וְכִיּוּצָא בְּאֵלּוֹ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּלְּפִי בְּכָלֵל עֲמָךְ
יִשְׂרָאֵל, בְּנִיחָה אֶהְיֶיךָ הַקְדוּשִׁים שֶׁלֹּא תִהְיֶה כּוּוֹנָתִי בְּשִׁבִּיל טוֹבָתִי,
רַק תַּעֲזֹרְנִי לְכוּוֹן לְשֵׁם שְׁמַיִם, כְּדֵי שְׁגוּפִי יִהְיֶה בְּרִיא וְחֹזֵק
לְעֲבוּדָתְךָ.

ואכל וישן כפי צורך הגוף שיהיה בריא וחזק
לעבודת השם יתברך

וְיֵשׁ לְהוֹסִיף עַל דְּבַרֵי הַט"ז אֶת הַמַּשְׁנָה בְּאָבוֹת (פֶּרֶק ו' מִשְׁנָה
ו) שֶׁאַחַד מֵאַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה קִנְיָנִים שֶׁהַתּוֹרָה נִקְנִית בָּהֶם הוּא
בְּמִיעוּט שִׁינָה, וּבִיָּאֵר הַתַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל (שֵׁם אוֹת פג) וְאִמְרוּ
בְּשֵׁם הַרְמַב"ם שֶׁהוּא יֵשֶׁן ח' שְׁעוֹת בְּכָל לַיְלָה וְכו' אוֹלָם זֶה
רַק קוּדָם הִגִּיעוּ לִנִּי שָׁנָה אֲבָל אַחֵר כֵּךְ וְכו' דִּי לוֹ שִׁישֵׁן בְּלִילָה
ה' אוֹ ו' שְׁעוֹת.

וּבְסִפְרָ מַעֲשֵׂה אִישׁ (חֶלֶק ד' עֲמוּד סא) הַחֲזוֹן אִישׁ אִמְרָ לְהַגָּאוֹן
רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גִרְיִינָמָן, מִסוּפֵר עַל הַגִּר"א שֶׁהִיהָ יֵשֶׁן כְּשִׁעָה
וּמַחֲצָה בִּימְמָה, וְלִפִּי זֶה הִיהָ מָקוֹם לוֹמֵר שְׁרַבִּינָא וְרַב אֲשִׁי
וְדֹאִי יֵשֶׁנוּ פָחוֹת מִזֶּה, אֲבָל הָאֲמַת הִיא שֶׁלְכָל אֶחָד יֵשׁ תְּכוּנוֹת
גּוֹף שׁוֹנוֹת, וְיִתְכַּן שְׁרַבִּינָא וְרַב אֲשִׁי יֵשֶׁנוּ שְׁמוֹנֶה שְׁעוֹת. עכ"ל.

וּפַעַם הִיִּיתִי נוֹכַח כַּאֲשֶׁר בַּחוּר אֶחָד שָׂאֵל אֶת מֶרֶן רַבִּי בֵּן צִיּוֹן
אֲבָא שֶׁאוּל זצ"ל אִם 8 שְׁעוֹת לֹא מִסְפִּיק לִי לִישׁוֹן, מַה אַעֲשֶׂה?
וְעֵנָה לוֹ 10 שְׁעוֹת מִסְפִּיק לְךָ? וְעֵנָה כֵּן, אִמְרָ לוֹ: אִזּוֹ תִישֵׁן 10
שְׁעוֹת עכ"ל. כְּלוּמָר שֶׁכֵּל אֶחָד צָרִיךְ לִרְאוּת מַה צּוּרֵךְ גּוּפּוֹ
בְּאֲמַת וְלֹא יֵשֶׁן פָּחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִמָּה שְׁגוּפּוֹ צָרִיךְ, וּמִסְתַּבֵּר
שֶׁהוּא הַדִּין בְּאֲכִילָה וְשִׁינָה וְכו' שִׁיעֲשֶׂה כְּפִי צוּרֵךְ הַגּוֹף
שִׁיחִיהָ בְּרִיא וְחֹזֵק לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

וְתַפְּלִל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְקַיָּים אֶת מַה שֶׁלְּמַדְנֵי, וְכִדְאִי לְהַתְפַּלֵּל
לְרַךְ תַּחֲנוּנִים, כְּרַשׁ הַמְּבַקֵּשׁ בְּפִתּוֹ, וּבְנִיחָת, וְשֶׁלֹּא תִרְאֶה לְקַיּוֹ כְּמִשְׁא,ּ
וּבְכָלֵל וְשֶׁבֶר וְנִדְבָה:

רְבוּנוֹ שְׁלֵל עוֹלָם, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּלְּפִי בְּכָלֵל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל,
בְּנִיחָה אֶהְיֶיךָ הַקְדוּשִׁים לֹא אֲכַוֵּל וְלִשְׁתִּיתִי כְּפִי צוּרֵךְ גּוּפִי
שִׁיחִיהָ בְּרִיא וְחֹזֵק לְעֲבוּדָתְךָ.

על ידי מצות השמיטה יזכור שיש אדון לארץ, ויזכה
לקנות מדת הותרנות, ויוסיף בטחון בהשם יתברך

פֶּרֶק כָּה פְסוּק ד: וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִתָּה שְׁבֶתָה יְהִיָּה לְאֶרֶץ וְכו'.
בְּסִפְרָ הַחֲנִינוּךְ מִצְוָה פד בִּיָּאֵר ג' טַעֲמִים לְמִצְוַת הַשְּׁמִיטָה:
א. כֵּשֶׁם שֶׁסּוֹפְרִים שֶׁשָּׁה יָמִים כְּדֵי לִזְכּוֹר אֶת הַשְּׁבֶתָה, וְעַל יְדֵי זֶה
יִזְכְּרוּ שֶׁהֵם יִתְבָּרַךְ בְּרָא אֶת הָעוֹלָם וְנָח בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, כֵּךְ
מוֹנִים לְשָׁנִים, וְיִזְכּוֹר שֶׁהָאֶרֶץ מוּצִיָּא פִּירוֹת לֹא בְּכּוּחָהּ כִּי יֵשׁ
אֲדוֹן עֲלֶיהָ וְעַל אֲדוֹנֶיהָ, וְכִשְׁהוּא חָפֵץ מִצְוָה עֲלָיו לְהַפְקִירָה.

ב: כדי לקנות מדת הוותרנות כי אין נדיב כמו מי שנותן בלי לצפות לתגמול. ג: שיוסיף האדם בטחון בהשם יתברך. ע"כ.

לסעודה השלישית:

וא"ת הרי לרוב העולם אין קרקע, ומהיכן יהיה להם את שלושת התועלויות האלו.

בעזרת השם יתברך י"ל ד' תירוצים: א. ראוי לכל אחד לקנות קרקע או עציץ נקוב. (עיין גיטין ז: ובמאירי שם) כדי שיזכה לקיים מצות שמיטת קרקעות. ב. בגמרא הקדושה מנחות דף קי. איתא אמר רבי יצחק מאי דכתיב זאת תורת החטאת וכו', כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת וכו'. וזה לשון האור החיים הקדוש (תחילת פרשת פחקתי כו ג אות יד) ולא זה בלבד אלא כל מצוה ומצוה שאינה בפרק השג יד (כלומר שאינו יכול לקיימה) כשאדם לומד מצותה בתורה כאלו עשה. עכ"ל. (אמנם עיין רש"י בבבא מציעא קיד: ד"ה בארבעה) ולפי זה יתכן שמי שיזכה להתעסק בהלכות שביעית יחשב לו כאילו הפקיר את שדהו, וממילא יקבל את כל התועלויות שכתב ספר החינוך. ג. יתחזק בכל יום בזכרון יום השבת, וישתדל לוותר בלי לצפות לתשלום גמול, ויוסיף בטחון בהשם יתברך על ידי לימוד בספרים כגון חובות הלבבות שער הבטחון וכיוצא.

ד. התורה צויתה מצות שמיטה רק לבעלי השדות כיון שיש להם נסיון גדול, שאם לא יפקירו שדותיהם פעם בשבע שנים, הם עלולים לשכוח שהשם יתברך הוא הבעל הבית האמיתי של השדה, וכאשר חסר לאדם אמונה הוא נופל בגאווה כידוע ואז לא יתרגלו לוותר, ויבטחו בעצמם, לכן רק להם התורה צויתה מצות שמיטה כדי שיתחזקו באמונה ובוותור ובבטחון.

וְתַפְּלֵל לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ שְׁשִׁיבָה לְקַיִם אֶת מַה שְּׁלֵמְדִינוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרַךְ תַּחֲנוּנִים, וְכָלֵב וְשִׁבְרָה וְיִרְכָּה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתתפילי על כל עמך ישראל, בְּיָדְךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְקָנוֹת קֶרֶקַע כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת שְׁמִיטָה, וּתְעוֹדֵנִי לְהַתְנַסֵּךְ בַּהֲלָסֶת שְׁבִיעִית זוֹהִי יוֹשֵׁב לִי כְּאִילוּ הַפְּקָרֵתִי אֶת עַדִּי, וּבְמִלֵּא אֹכֶלֶת לְקַבֵּל אֶת כָּל הַתּוֹעֲלוֹת מִמִּצְוַת הַשְׁמִיטָה שֶׁכָּתַב סֵפֶר הַחִינוּךְ, אֲזִכּוֹר שֶׁהָאָרֶץ מוֹצֵאֶת פִּירוֹת לֹא בַּכּוֹזָה כִּי יֵשׁ אֲדוֹן עָלֶיהָ וְעַל אֲדוֹנֶיהָ, וְכֵשֶׁהוּא חוֹפֵץ מִצְוֶה עָלָיו לְהַפְקִירָהּ, וְאֹכֶלֶת לְקָנוֹת אֶת מִדַּת הַוֹתֵרָנוֹת בְּלִי לְצַפּוֹת לְתַשְׁלוֹם גְּמוּלָה, וְאֹכֶלֶת לְהוֹסִיף בְּטַחֲוֹן בָּרֶךְ.

נדאי שהקדוש ברוך הוא משגיח עלינו תמיד

וזכר אותנו להטיב עמנו

זה לשון הזהר הקדוש תחילת פרשת פחקתי סוף דף קיב. רבי יהודה אמר, נדאי קודשא בריך הוא אשגח עלן תדיר, ודכיר לן, אי לאו דאיהו אשגח בהו בישראל, ודכיר לון, לא יקומון חד יומא בגלותא, הךא הוא דכתיב, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. קודשא בריך הוא לא עביד לן פְּעוּבָדְנָא. תרגום על פי מתוך מדבש ועוד: רבי יהודה אמר, נדאי שהקדוש ברוך הוא משגיח עלינו תמיד וזכר אותנו להטיב עמנו, שאם הוא לא ישגיח על ישראל וזכר אותם לשמור אותם, לא יעמדו יום אחד בגלות. זהו שפיתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. הקדוש ברוך הוא אינו עושה לנו כמעשינו.

כל מי שיזכה לשנן ולהשיב אל ליבו את דברי הזהר הקדוש נדאי שהקדוש ברוך הוא משגיח עלינו תמיד, וזכר אותנו להטיב עמנו, הקדוש ברוך הוא אינו עושה לנו כמעשינו, בעזרת השם יתברך יזכה לשלות נפש ומנוחת הנפש תמיד, ולא ידאג ולא יפחד משום דבר בחייו.

וְתַפְּלֵל לַהֲשִׁים יִתְבָּרַךְ שְׁשִׁיבָה לְקַיִם אֶת מַה שְּׁלֵמְדִינוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרַךְ תַּחֲנוּנִים, וְכָלֵב וְשִׁבְרָה וְיִרְכָּה:

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתתפילי על כל עמך ישראל, בְּיָדְךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְקָנוֹת קֶרֶקַע, לְזָכוֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִיבִי אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהר הַקְדוּשִׁי וְדֵאֵי שֶׁהַקְדוּשִׁי בָּרוּךְ הוּא מְשַׁלְּחֵנִי עָלֵינוּ תְּמִיד וְזוֹכֵר אוֹתָנוּ לְהַטִּיב עִמּוֹ, הַקְדוּשִׁי בָּרוּךְ הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה לָנוּ כְּמַעֲשֵׂינוּ, וְעַל יְדֵי זֶה אֹכֶלֶת לְשָׁלוֹת נֶפֶשׁ וּמְנוּחַת הַנֶּפֶשׁ תְּמִיד, וְלֹא אֲדַאֵג וְלֹא אֶפְחָד מִשׁוֹם דְּבַר בְּחַיִּי.

בקשה דחופה - ספרי תורה שרונים בעצר

נא להרבות בתפילות ותחנונים לרפואת רבי חיים עמוס כמוס בן פורטונה מנתניה, ועל רבי דב בן שושנה. ועל רבי ישראל בן אסתר (אזרול) מנתיבות. תזכו למצוות.

תפילה לביטול גזירות השמד

היות ששלטון הרשעים חסרי הדעת בארץ הקודש מנסים בכל כוחם להלחם בעולם התורה, ולא זכו לדעת שהשמירה על תושבי ארץ ישראל והצלחת הלחימה היא על ידי עסק התורה וכדברי חז"ל הקדושים במסכת מכות (דף י.) אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב עומדות היו רגליו בשעריך ירושלים מי גרם לרגליו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, ואמרו חז"ל הקדושים אין כוחם של ישראל אלא בפייהם, (עיין זהר הקדוש פרשת וישלח דף קעח. ד"ה וישאל לית לון תוקפא) על כן כמה אברכים כתבו תפילה להצלת הדור מגזירות השמד.

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, שתתפילי את כל עמך ישראל, בְּיָדְךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְקַבֵּל עַל עַצְמָם עוֹל תּוֹרָה בְּאֵמֶת, בְּכָל יוֹם, וּתְעוֹדֵם לְהַזְוֹת בְּתוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, יוֹמָם וּלְיָלָה. כִּפִּי כוֹזֵם, לְשֵׁם עַמִּים, בְּחֻשֶׁק גְּדוֹל וְזִמְרָן בְּהַתְלַהֲבוֹת עֲצוֹם, בְּרַצִּיפוֹת, בְּשִׁמְזוּת, בְּקְדוּשָׁה, וְעַל מִנַּת לְקַיִם, וּבִזְכוּת זֶה תַּעֲבִיר גְּזִירוֹת הַמְּמַשְׁלָה לְלַמֵּד אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל לִימּוּדִים אֲסוּרִים, וּלְקַחוֹת אוֹתָם לַעֲבֹד (וּבְפֶרֶט אֶת פְּלוֹנִיּוֹת בְּאֻבֹת פְּלוֹנִיּוֹת) הֵיוּ לֹא תְהִיָּה, שֶׁהֲרִי גְלוּי וּיְדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּמְהָ קִילְקוּלִים לְזָרָאִים יֵשׁ בְּגִזְרֹת שְׂמֵד אֲלוּ, וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּבְטֵל בְּרוּזְמִיךְ הָרַבִּים אֶת הַגְּזִירוֹת הָאֵלּוּ מִשְׁתָּה וְעַד עוֹלָם, וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתְּעוֹזֵר לְכָל בְּנִיךְ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים שִׁיְהִיו אוֹהֲבִים, וּמַכְבִּדִים, וִירָאִים זֶה מִזֶּה, וְיִתְרוֹזְקוּ בְּתַכְלִית הַרְיוּזוֹק מִשְׁנֵאֵת חַיִּים, וּמִמְּזוּלָּה, וּמִבְּחֹי תַלְמִידֵי חֻכְמִים, וּבִזְכוּת זֶה זֹכֶה בְּקִרְוֹב שְׁתַּעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת אֲדוֹן מִן הָאָרֶץ, וְתִגְלֶה כְּבוֹד מְלַכְתְּךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה, בְּהַתְנַלּוֹת מְשִׁינֵי צִדְקָנוּ, וְנִזְכָּה לְבָבֵינוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְלִלְאָלָה הַשְּׁלָלָה, בְּרִחוּמִים וּבְחֻסְדִּים לְמוֹרִים פְּשׁוּטִים וּמְלָכִים, בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בחור יקר! קיבלת צו התיצבות? למידע, יעוץ משפטי ולעזרה

טלפן עכשיו לאגודת בני הישיבות 02-31-32-140 או: 5172 *

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס. נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס, ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו' טלפן: 05484-67-992. או בנדריים פלוס קרנות פותח את ידיך, קרן 253 מזמור לאסף. כדאי להניח קופה בבית ובכל יום לתרום כפי היכולת. ניתן לרכוש את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצא ראש השנה (330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) בטל הני"ל, וכן תפילה לזכות להרגיש עריבות ומתיקות התורה. בבקשה להשאיר הודעה ברורה ומפורטת בתא הקולי. לשמיעת שיעורים מרתקים ומחזקים: 073-371-82-54 זהר הקדוש בגירסא: שלוחה 12. סיפורי צדיקים מאוד מחזקים בשלוחה 7. חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל שלוחה 37. איך זוכים להרגיש עריבות ומתיקות התורה? שלוחה 4 שיעורים 260. 289. תזכו לכל הברכות שבתורה.